

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1104129349
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1104129349.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcov: 1/ T. F., A.. XX.X.XXXX, 2/ F. F., A.. XX.X.XXXX, 3/ T. F., A.. X.X.XXXX, všetci trvale bytom P. XX, M., všetci zastúpení Roman Kvasnica a partneri s.r.o., IČO: 36866598, so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany proti žalovanému: NN Životná poisťovňa, a.s., Jesenského 4/C, Bratislava, zastúpený: CLS Čavojský & Partners, s.r.o. IČO: 36854972, Zochova 6-8, Bratislava, o zaplatenie 38.307,41 Eur (1.154.049,-Sk s prísli), na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19. júla 2018 č.k. 9C 248/2004-601 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh (žalobu) žalobcov 1/, 2/ a 3/ a žalovanému voči nim priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Štátu voči žalobcom 1/, 2/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške jednotlivých náhrad trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby žalobcami, domáhajúcimi sa upraveným petitom žaloby od žalovaného zaplatenia žalobkyni 1/ sumy 16.596,96 eur spolu s 12% úrokom z omeškania od 26.03.2004 do zaplatenia, žalobcovi 2/ sumy 8956,84 eur spolu s 12% úrokom z omeškania od 26.03.2004 do zaplatenia a žalobkyni 3/sumy 8956,84 eur spolu s 12% úrokom z omeškania od 26.03.2004 do zaplatenia titulom plnenia z poistnej zmluvy, tým, že nebohý F. F., manžel žalobkyne 1/ a otec žalobcov 2/ a 3/ uzavrel dve poistné zmluvy, a to poistnú zmluvu č. XXXXXXXX- investičné životné poistenie na sumu 1 021 418 Sk, v ktorej určil žalobkyňu 1/ ako osobu oprávnenú na plnenie z poistnej zmluvy pre prípad jeho smrti a zmluvu číslo XXXXXXXX- zmiešané životné poistenie na sumu 1 268 680 Sk, v ktorej určil ako osoby oprávnené na plnenie z poistnej zmluvy pre prípad jeho smrti žalobkyne 2/ a 3/. Nebohý bol dňa 27.02.2004 zastrelený neznámou osobou.

3. Žalovaný žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný nakoľko mal za to, že v danom, prípade bolo preukázané, že podpisy na poistných zmluvách nepatria nebohému F. F., čo spôsobilo absolútnu neplatnosť poistných zmlúv pre nedodržanie podmienky písomnej formy.

4. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov, prednesom právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, výsluchom svedkov U. X.Á., G. W., výsluchom znalca U.. G. A. a listinnými

dôkazmi: poisťnou zmluvou XXXXXXXX zo dňa 15.06.2001, poisťnou zmluvou XXXXXXXX zo dňa 13.03.1999, oboznámením znaleckého posudku č. 23/2003 zo dňa 19.06.2013, znaleckého posudku č. PPZ-8351/KEÚ-BA-EXP-2005, vyjadrenie Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline zo dňa 19.06.2014, ako aj ďalším obsahom spisu a rozsudkom zo dňa 24.7.2014 č.k. 9C/248/2004-331 žalobný návrh zamietol. Po právnej stránke vec odôvodnil ustanoveniami § 788 ods. 1, § 791 ods. 1, § 40 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že z obsahu spisu a vykonaných dôkazov mal preukázané, že v konaní bola jednoznačne preukázaná absencia právneho titulu domnelých nárokov, vyhodnotiac predmetné poisťné zmluvy za absolútne neplatné z dôvodu nedodržania písomnej formy, ktorá bola podstatnou náležitosťou daných poisťných zmlúv, pretože zákon ani poisťné podmienky neustanovovali inak.

5. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 31.03.2016, č.k. 4Co/780/2014-393 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočného odôvodnenia a nedostatočne zisteného skutkového stavu a okrem iného sa nevypracoval dostatočne s ustanovením § 791, ako aj § 792 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

6. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní konal v intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave.

7. Žalobcovia zotrvali na svojich písomných a ústnych vyjadreniach. Záverom dôvodili, že k uzatvoreniu oboch poisťných zmlúv mohlo dôjsť viacerými spôsobmi. Ako prvý uviedli ten, že návrhy sporných poisťných zmlúv akceptoval svojim vlastnoručným podpisom nebohý F. F., ktorý mal tak postavenie poisťníka a zároveň poisteného. Ďalším spôsobom akým mohli byť uzatvorené sporné poisťné zmluvy bola podľa argumentácie žalobcov skutočnosť, že návrh poisťných zmlúv akceptoval nebohý F. F. včasným zaplatením poisteného. Napokon tretí spôsob akým mohli byť sporné poisťné zmluvy platne uzatvorené bol ten, že návrh poisťných zmlúv akceptovala podpisom za F. F. iná osoba, ktorá však konala bez splnomocnenia (žalobkyňa 1/). Dôvodili, že pri uzatváraní poisťných zmlúv konala za žalovaného a v jeho mene pani F.. Vo vzťahu k poisťnej zmluve zo dňa 13.03.1999 mali za to, že je nepochybné, že nebohý F. F. bol prítomný pri jej uzatváraní a G. F. mu bol predložený návrh poisťnej zmluvy. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že obe sporné poisťné zmluvy pred ňou a svedkyňou F. podpísal nebohý F. F. a že poisťné si uhradil sám, nakoľko obaja boli v tom čase zárobkovo činní. V ďalších častiach svojej výpovede zotrvala na námietkach voči znaleckému posudku vypracovanému v konaní. Svedkyňa G. F. vo svojej výpovedi v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KRP-18/OVK-TT-2004 sa vyjadrila k spôsobu akým boli podpísané sporné poisťné zmluvy, pričom vo vzťahu k podpisu zmluvy z roku 1999 svoju výpoveď zmenila a vyjadrila sa k spôsobu akým bolo uhradené prvé poisťné.

8. Žalovaný tiež zotrval na svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach.

9. Po právnej stránke súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 788 ods. 1, § 792 ods. 1, 2, § 33 ods. 2, § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka.

10. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že k platnému uzatvoreniu sporných poisťných zmlúv došlo tým, že návrhy podpísal svojim podpisom nebohý F. F.. Podľa výpovede svedkyne G. F. vo vzťahu k poisťnej zmluve zo dňa 15.06.2001 pri spisovaní a ani podpísaní tejto poisťnej zmluvy nebohý F. F. prítomný nebol a žalobkyňa 1/ vypísanú zmluvu zobrala s tým, že ju ide dať podpísať nebohému F. F. a vo vzťahu k poisťnej zmluve zo dňa 13.03.1999 poukázala na to, že poisťnú zmluvu pred ňou podpisoval F. F., avšak jeho totožnosť podľa občianskeho preukazu pravdepodobne neoverovala, nakoľko nebolo potrebné písať číslo OP do zmluvy, neskôr pri opätovnom výsluchu uviedla, že si nie je istá, či videla nebohému F. F. podpisovať spornú poisťnú zmluvu.

11. Zo znaleckého dokazovania mal jednoznačne preukázané, že podpisy nachádzajúce sa na poisťných zmluvách, o ktoré žalobcovia opierajú svoje nároky neboli vyhotovené nebohým F. F., ale vyhotovila ich neznáma osoba. Znalecký posudok bol pritom vyhotovený v súlade s písomznaleckými štandardmi, čo potvrdilo aj vyjadrenie ústavu súdneho inžinierstva v Žiline. Znalec mal k dispozícii dostatok porovnávacích materiálov, ktoré mu umožnili vyvodit' príslušné závery. Námietka žalobcov týkajúca sa skutočnosti, že znalec neporovnal aj nimi predložené podpisy vyhodnotil za bezvýznamnú, nakoľko právny predpis neurčuje, ktoré konkrétne podpisy sa majú použiť, ale stanovuje len ich počet a to, že to musia byť podpisy, ktoré sú zaručene pravé a ktoré boli vyhotovené v približne rovnakom čase

období ako podpisy, ktorých pravosť sa má skúmať, čo v danom prípade podpisy z evidencie úradu práce, vyhotovené v rozpätí rokov 1999-2002, splňali, a nakoľko to boli podpisy vyhotovené pred orgánmi verejnej správy, nebolo pochybností o ich pravosti a o tom, že ich vyhotovil nebohý F. F.. Naproti tomu podpisy z prihlášky a odhlášky do poisťovne, ktoré predložili žalobcovia, boli vyhotovené 5-7 rokov pred podpismi na poistných zmluvách. Navyše žalobcovia neboli schopní predložiť dostatok vhodných porovnávacích materiálov, keďže predložili iba dva vyššie spomínané porovnávacie podpisy. Žalobcovia na podporu svojich tvrdení nepredložili žiadne relevantné dôkazy, keďže výpovede svedkov navrhnutých žalobcami smerovali len k preskúmaniu okolností nimi predložených porovnávacích podpisov. Žalobcovia sa navyše v priebehu konania a vykonávania dokazovania po zrušení prvého rozhodnutia Krajským súdom v Bratislave dostali do rozporu s argumentáciou, že návrhy sporných poistných zmlúv podpísal nebohý F. F., keď ako ďalší možný spôsob uzatvorenia týchto poistných zmlúv pripustili to, že ich podpísala namiesto neho žalobkyňa 1/ (ktorá však zároveň poprela, že by podpis na uvedených zmluvách bol jej), pričom tieto dva rôzne spôsoby uzatvorenia poistných zmlúv sa vzájomne vylučujú a nemôžu existovať súčasne. Obranu žalobcov spočívajúca v tvrdení, že prípad, ak poistený je osobou odlišnou od poistníka, nevyplýva pre poisteného povinnosť podpísať takúto zmluvu, ako podmienku jej platnosti, považoval za irelevantnú, keď na predmetných poistných zmluvách sú uvedené údaje o nebohom F. F. ako o poistenom a za poisteného mali byť aj podpísané. Avšak rovnako sú uvedené v poistných zmluvách aj údaje o poistníkovi a podľa týchto údajov je poisteným a poistníkom jedna a tá istá osoba a to nebohý F. F.. Z uvedeného potom súd prvej inštancie vyvodil, že podmienkou platnosti zmluvy je povinnosť poisteného, ktorý je súčasne poistníkom, takúto zmluvu podpísať. Z uvedených zmlúv podľa neho tiež vyplýva tá skutočnosť, že pokiaľ je poistený a poistník jedná a tá istá osoba, tak zmluvu podpisuje takýto účastník len v kolónke poistený a nie aj v kolónke poistník, nakoľko zo zmlúv vyplýva, že podpis sa do kolónky poistníka sa pripája len vtedy, ak je osobou odlišnou od poisteného. Nakoľko v danom prípade bola osobou poisteného a poistníka jedna a tá istá osoba a to F. F., dospel k záveru, že tým, že na poistných zmluvách absentoval podpis poistníka F. F., ktorý bol zároveň aj poisteným, sú predmetné poistné zmluvy absolútne neplatné z dôvodu nedodržania písomnej formy, ktorá bola podstatnou náležitosťou daných poistných zmlúv. Na dodržanie písomnej formy je v zmysle právnej úpravy aj ustálenej judikatúry nutná nielen písomnosť samotnej zmluvy, ale aj pripojenie podpisu konajúcej osoby.

Z vykonaného dokazovania a zo skutkových tvrdení žalobcov, týkajúcich sa ich argumentácie, že sporné poistné zmluvy osobne podpísal nebohý F. F., ktorý tak ako to vyplýva zo sporných poistných zmlúv, bol v postavení poistníka a súčasne poisteného, v konaní nemal žalobcami za preukázané, že zaplatením prvého poisteného došlo k uzatvoreniu poistných zmlúv. Uviedol, že na to, aby mohlo dôjsť k uzatvoreniu poistnej zmluvy zaplatením prvého poisteného, zákon vyžaduje, aby boli kumulatívne splnené nasledujúce podmienky: predloženie návrhu poistných zmlúv poistníkovi a zaplatenie poisteného uvedeného v návrhu poistnej zmluvy v lehote uvedenej v návrhu poistnej zmluvy ak takej lehoty niet, tak v lehote stanovenej zákonom.

12. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobcovia jednak nepreukázali v konaní, že nebohému F. F. boli sporné zmluvy skutočne fyzicky predložené, a teda, že sa s nimi oboznámil, čo je úkon nevyhnutný k tomu, aby mohol nebohý F. F. ako poistený a poistník zároveň návrh poistnej zmluvy prijať. Konštatoval, že zákon vyslovene v ustanovení prezumuje, že na to, aby mohlo dôjsť k uzatvoreniu poistnej zmluvy je potrebné aj to, aby sa takýto návrh poistnej zmluvy k účastníkovi dostal. Uvedené je možné podľa neho vykladať z dikcie tohto zákonného ustanovenia, ktoré uvádza, že na uzavretie poistnej zmluvy je potrebné, aby bol návrh prijatý v lehote, ktorú určil navrhovateľ takejto poistnej zmluvy, a ak ju neurčil, do jedného mesiaca odo dňa, keď druhý účastník návrh dostal. Poistná zmluva je uzavretá okamihom, keď navrhovateľ dostane oznámenie o prijatí svojho návrhu. Návrh poistiteľa možno prijať tiež zaplatením poisteného vo výške uvedenej v návrhu, ak sa tak stane v lehote podľa odseku 1; poistná zmluva je v takom prípade uzavretá, len čo bolo poistné zaplatené. Z uvedeného potom vyplýva, že návrh poistiteľa je možné prijať zaplatením prvého poisteného vo výške uvedenej v návrhu, avšak za splnenia tej podmienky, že sa takýto návrh poistnej zmluvy dostane do fyzickej dispozície druhého účastníka, v danom prípade nebohému F. F., ktorý v zmysle sporných poistných zmlúv bol poisteným a zároveň poistníkom, čiže on jediný bol osobou oprávnenou na to, aby uzatvoril sporné poistné zmluvy, či už tým, že ich opatrí svojim vlastnoručným podpisom, keďže z poistných zmlúv nevyplýva, že by boli uzatvorené zástupcom F. F. alebo tým, že po tom ako mu boli preukázateľne doručené ich akceptuje, tým, že zaplatí prvé poistné vo výške v nich uvedenej. Vykonaným dokazovaním nemal súd prvej inštancie za preukázanú jednak skutočnosť, že predmetné sporné poistné zmluvy boli nebohému F. F. vôbec predložené. Ako vyplývalo z výpovede svedkyne G. F., táto vo vzťahu k poistnej zmluve zo

dňa 15.06.2001 uviedla, že pri spisovaní a ani podpisovaní tejto poisťnej zmluvy nebohý F. F. prítomný nebol a že žalobkyňa 1/ vypísanú zmluvu zobrala s tým, že ju ide dať podpísať nebohému F. F. a vo vzťahu k poisťnej zmluve zo dňa 13.03.1999 poukázala na to, že poisťnú zmluvu pred ňou podpisoval F. F., avšak jeho totožnosť podľa občianskeho preukazu pravdepodobne neoverovala, nakoľko nebolo potrebné písať číslo OP do zmluvy, neskôr pri opätovnom výsluchu uviedla, že si nie je istá, či videla nebohého F. F. podpisovať spornú poisťnú zmluvu. Žalobcovia v konaní napokon nepreukázali, ani to, že úhradu poisťného skutočne vykonal nebohý F. F. ako poisťník a poisťený zároveň. Žalobcovia preukazovali úhradu prvého poisťného vo vzťahu k poisťnej zmluve zo dňa 13.03.1999 ústrižkom šekovej poukážky, z ktorej však nie je možné jednoznačne identifikovať platcu. Platbu teda mohla realizovať akákoľvek iná osoba odlišná od nebohého F. F. - poisťníka a poisťeného. Navyše žalobcovia v rámci svojho prednesu argumentovali, že vo vzťahu k poisťnej zmluve zo dňa 13.03.1999 došlo tak, že poisťné zaplatila žalobkyňa 1/ po podpise zmlúv tak, že ho odovzdala pani F. a pani F. následne takto prevzaté peniaze poukázala žalovanému poštovou poukážkou. Uvedený záver vo vzťahu k poisťnej zmluve zo dňa 15.06.2001 potvrdzuje aj samotná výpoveď svedkyne G. F., ktorá vo svojich výpovediach v iných konaniach ohľadom platby poisťného uviedla, že po podpise zmlúv jej žalobkyňa 1/ odovzdala v hotovosti sumu okolo 60 000 Sk. Táto svedkyňa uviedla, že to však nebola celá suma, ktorá tvorila prvý ročnú splátku pretože súčasne boli uzatvorené ďalšie poisťné zmluvy na iných poisťencov (žalobcov 1/, 2/, 3/), pričom svedkyňa výslovne uviedla, že nejakú sumu doplatila ešte sestra žalobkyne 1/. Vo vzťahu k poisťnej zmluve zo dňa 15.06.2001 navyše svedkyňa G. F., ktorej výpoveď samotní žalobcovia (s výnimkou časti výpovede týkajúcej sa korigovania jej vyjadrenia ohľadom toho, že si nebola istá, či dňa 13.03.1999 skutočne videla nebohého F. F. podpísať zmluvu) nespochybnili, uviedla, že prvé poisťné bolo uhradené v splátkach. V zmysle ustálenej judikatúry využitie formy akceptácie poisťnej zmluvy podľa § 792 Ods. 2 OZ predpokladá, že nie je možné plniť v splátkach, pretože by tým nebola splnená podmienka zaplatenia poisťného vo výške uvedenej v návrhu (porovnaj aj rozsudok najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Odo/568/2005).

13. Argumentáciu žalobkyne 1/, že každý si poisťné uhradil sám, mal za v rozpore jednak so samotným tvrdením žalobcov ohľadom úhrady poisťného (v zmysle ktorej vo vzťahu k poisťnému z poisťnej zmluvy z roku 1999 mala žalobkyňa 1/ poisťné odovzdať pani F. a pani F. následne takto prevzaté peniaze poukázala žalovanému poštovou poukážkou), ako aj v rozpore s výpoveďou svedkyne F., v zmysle ktorej jej mali byť peniaze na úhradu prvého poisťného odovzdané žalobkyňou 1/ a jej sestrou v splátkach, na ktorú sa samotný žalobcovia poukazujú. Navyše vo vzťahu k dôveryhodnosti žalobkyne 1/, táto nepreukázala ani jej tvrdenie, že nebohý F. F. bol v čase úhrady prvého poisťného zárobkovo činný, keďže z obsahu spornej poisťnej zmluvy vyplýva údaj odlišný, a to, že bol nezamestnaný.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené podľa súdu prvej inštancie žalobcovia v konaní nepreukázali, že sporné poisťné zmluvy boli nebohému F. F. predložené a nepreukázali ani skutočnosť, že nebohý F. F. akceptoval návrhy poisťných zmlúv tým, že uhradil poisťné tak, ako to má na mysli ust. § 792 ods. 2 OZ a preto podľa neho nebolo v konaní preukázané, že k uzatvoreniu poisťných zmlúv došlo v súlade s § 792 ods. 2 OZ zaplatením poisťného vo výške uvedenej v návrhu. K uzatvoreniu poisťných zmlúv tým, že návrh poisťných zmlúv akceptovala podpisom za F. F. iná osoba, ktorá však konala bez splnomocnenia, súd prvej inštancie uviedol, že splnomocnenec v rámci konania za splnomocniteľa musí tretím osobám dať zreteľne najavo, že nekoná vo svojom mene, ale jeho konanie je konaním v mene inej osoby. Princíp publicity vyžaduje zverejnenie priameho zastúpenia. V opačnom prípade sa uplatní nevyrátiteľná domnienka, že konajúca osoba koná sama za seba, vo vlastnom mene a je z tohto konania aj zaviazaná. Zákon ustanovuje, že neoprávnený zástupca je z tohto konania zaviazaný sám a ten, za koho sa konalo bez plnomocnenstva, nemá povinnosť konať a upovedomiť tretie osoby, že takéto konanie neschvaľuje. Ustanovenie § 33 ods. 2 OZ zakladá osobnú viazanosť osoby konajúcej bez zastupovacieho oprávnenia a neumožňuje spochybniť platnosť právneho úkonu uskutočneného v excese. Žalobcovia v konaní napokon v záverečnej reči tvrdili, že v prípade, ak nedošlo k platnému uzatvoreniu poisťných zmlúv tým spôsobom, že ich nebohý F. F. vlastnoručne podpísal a ani tým, že by súd zaplatenie poisťného žalobkyňou 1/ nepovažoval za úkon nebohého F. F., došlo k platnému uzatvoreniu poisťných zmlúv spôsobom, že návrhy sporných poisťných zmlúv podpísala za nebohého F. F. jeho manželka- žalobkyňa 1/ bez splnomocnenia a tento úkon by zaväzoval len ju a nebohý F. F. by mal postavenie len poisťeného. Vo vzťahu k tejto žalobcami uvádzanej variante uzatvorenia sporných poisťných zmlúv poukázal súd prvej inštancie na to, že žalobcovia uvedené tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázali. Navyše toto tvrdenie je v úplnom rozpore z ich doterajšom argumentáciou uvádzanou počas celého konania ohľadom spôsobu, akým malo dôjsť k uzatvoreniu sporných poisťných zmlúv. Zo

samotných sporných poisťných zmlúv nevyplýva skutočnosť, že by ich nebohý F. F. podpísal v zastúpení, t.j., že by ich mala za neho podpísať v jeho mene tretia osoba, ale skutočnosť, že zmluvy mali byť podpísané osobne osobou poisteného a poisťníka zároveň (keďže zo sporných zmlúv výslovne vyplýva, že poistený bol zároveň aj poisťníkom) a nie, že ich mal podpísať v mene nebohého F. F. niekto iný, hoc bez splnomocnenia, nakoľko uvedený údaj by musel vyplývať zo zmluvy (t.j. pod podpisom by musela byť uvedená zmienka o tom, že za nebohého F. F. pripája podpis k týmto zmluvám iná osoba. Navyše žalobkyňa 1/, ktorá mala zmluvy za nebohého F. F. podpísať, dôrazne odmietala takéto tvrdenia samotného znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok v trestnom konaní a ktorý dospel k záveru, že sporné podpisy boli vyhotovené práve ňou. Vo svojej výpovedi tvrdila, že zmluvy podpísal nebohý F. F. osobne, nie že ich podpísala ona namiesto neho. Vzhľadom na uvedené mal túto argumentáciu žalobcov, týkajúcu sa tohto spôsobu uzatvorenia sporných poisťných zmlúv, za nelogickú, nepreukázanú a v rozpore s doposiaľ vykonaným dokazovaním.

15. Z obsahu spisu a vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že v konaní bola jednoznačne preukázaná absencia právneho titulu domnelých nárokov žalobcov, nakoľko žalobcovia v konaní nepreukázali, že by došlo k platnému uzatvoreniu sporných poisťných zmlúv, a to či už tak, že písomné návrhy poisťných zmlúv vlastnoručne podpísal nebohý F. F., ktorý mal tak postavenie poisťníka a zároveň poisteného, alebo tým spôsobom, že návrh poisťných zmlúv akceptoval nebohý F. F. včasným zaplacením poisťného prípadne tým, že návrh poisťných zmlúv akceptovala podpisom za F. F. iná osoba a to žalobkyňa 1/, ktorá však konala bez splnomocnenia.

16. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení § 262 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalovanému v konaní, priznal nárok náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/ a 3/, ktorí vo veci úspech nemali, v rozsahu 100%.

17. O nároku na náhradu trov štátu rozhodol s použitím čl. 4 ods. 2 CSP, resp. čl. 4 ods. 1 CSP, pričom nutnosť použitia uvedených ustanovení odôvodnil spravodlivou úpravou vzťahov medzi žalovaným a štátom, ktorý v predmetnom konaní preukázateľne hradil výdavky, čím mu vznikli vlastné trovy a súčasne neexistenciou procesného ustanovenia explicitne umožňujúceho priznanie náhrady trov konania štátu. Konštatoval, že za obsahovo a účelom najbližšie ustanovenia CSP (čl. 4 ods. 1) možno považovať ustanovenia § 255 CSP o náhrade trov konania podľa pomeru úspechu vo veci a tiež ustanovenie § 259 CSP, ktoré umožňuje uplatnenie výdavkov "inej osobe" (okrem strany sporu a svedka), avšak vzhľadom na špecifickosť daného ustanovenia o uplatňovaní nárokov (odkazujúce sa na § 258 ods. 3 CSP) mal za to, že na priznanie náhrady trov štátu je nutné konštatovať najmä potrebu rozhodnutia v súlade s princípmi všeobecnej spravodlivosti a rozumného usporiadania procesných vzťahov v zmysle čl. 4 ods. 2, aby nevznikla žiadna pochybnosť o zákonnosti rozhodnutia v časti týchto nárokov.

18. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobcovia 1/ až 3/, ktorí žiadali napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a ich žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať im aj nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Svoje odvolanie odôvodnili tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to, že nebolo preukázané predloženie návrhov sporných poisťných zmlúv F. F. žalovaným a nesprávnemu skutkovému zisteniu, že nepreukázali, že úhradu poisťného skutočne vykonal nebohý F. F.. Boli toho názoru, že vo všeobecnosti pri aplikácii právnych noriem a posúdení platnosti právnych úkonov je potrebné vychádzať z preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu. Treba tiež podľa nich zohľadniť, že posudzované poisťné zmluvy je potrebné od 1.4.2004 považovať za zmluvy spotrebiteľské a vykladať ich v prospech ich ako spotrebiteľov. Žalovaný ako podnikateľ konajúci prostredníctvom G. F. mal ako podnikateľ pri uzatváraní zmlúv konať s odbornou starostlivosťou, teda konať tak, aby poisťné zmluvy boli platne uzatvorené. Poukázali i na to, že žalovaný si ponechal poisťné (nepristúpil k jeho vráteniu v okamihu, keď nadobudol presvedčenie o neplatnosti poisťných zmlúv) a zároveň nevyplatil ani poisťné pnenie, teda ide jednoznačne o konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktorému nemožno priznať právnu ochranu. K argumentácii, že nebolo preukázané predloženie návrhov sporných poisťných zmlúv F. F. žalovaným, poukázali na časť zápisnice z výsluch G. F. zo dňa 19.4.2005 z trestného konania (č.l. 56), v ktorej podrobne popísala postup pri uzatváraní zmlúv, pričom svoju výpoveď neskôr korigovala len v tom smere, že si nie je istá, či dňa 13.3.1999 skutočne videla F. F. podpísať poisťnú zmluvu, ostatné časti jej výpovede však neboli v rámci tohto konania spochybnené, teda možno z nich pri rozhodovaní vychádzať. Uviedli, že pokiaľ ide o prvú poisťnú zmluvu zo dňa 13.3.1999, je podľa nich nepochybným, že F. F. bol prítomný pri jej uzatváraní

a G. F.Š. mu bol predložený návrh poisťnej zmluvy a to že si táto nebola istá, že videla F. F. zmluvu podpísať, nespochybnuje jeho prítomnosť pri uzatváraní zmluvy. Pokiaľ ide o druhú poisťnú zmluvu z roku 2001, s pani F. rokovala len pani F. (žalobkyňa 1/), ktorá však mala k dispozícii všetky potrebné údaje F. F. ako i jeho občiansky preukaz, z čoho možno usudzovať, že ju F. F. na takéto konania (rokovanie o uzatvorení zmluvy a prevzatie písomného návrhu zmluvy) splnomocnil. Na takéto konanie podľa žalobcov nebolo potrebné písomné plnomocenstvo, pričom G. F., ako osoba oprávnená konať za žalovaného, jednoznačne takéto konanie žalobkyne 1/ za F. F. akceptovala, keď nepožadovala prítomnosť F. F. pri rokovaní o uzatvorení poisťnej zmluvy. Odovzdaním návrhu poisťnej zmluvy žalobkyňi 1/ konajúcej za F. F. základe ústneho splnomocnenia sa tak dostal návrh poisťnej zmluvy do dispozičnej sféry F. F.. Mali za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, že nepreukázali, že úhradu poisťného skutočne vykonal nebohý F. F.. Pri poisťnej zmluve zo dňa 13.3.1999 (ako vyplýva aj z výsluchu G. F. -č.l. 56) prvé poisťné jej odovzdala pani F. a čiastočne i sestra žalobkyne 1/ po podpise zmlúv. Ich konanie spočívajúce v odovzdaní peňazí však možno z právneho hľadiska považovať za konanie v mene F. F. vzhľadom na jeho prítomnosť, aktívnu účasť pri uzatváraní zmluvy a súhlas s jej obsahom. Ak by tento so zmluvou nesúhlasil, neumožnil by svojej manželke a jej sestre, aby zaplatili poisťné. Následne G. F. prevzaté poisťné poukázala žalovanému ako svojmu mandantovi poštovou poukážkou. Nešlo pritom o plnenie v splátkach, ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie, ale len o poskytnutie plnenia rôznymi osobami, avšak celkom jednoznačne v mene F. F.. Po vypravovaní zmluvy žalovaným G. F. osobne odovzdala originál zmluvy F. F., čo vyplýva z jej výpovede v trestnom konaní dňa 17.5.2006, pričom zápisnica z tohto výsluchu bola oboznámená súdom prvej inštancie v rámci tohto konania. F. F. tak podľa žalobcov jednoznačne s uzatvorením zmluvy súhlasil, pretože v opačnom prípade by u žalovaného jej existenciu namietal a neplatil by 5 rokov poisťné. Pri druhej poisťnej zmluve je zaplatenie poisťného F. F. preukázané listinou predloženou súdu, a to dokladom o zaplatení č. 6650 z 15.6.2001 podpísaným tak G. F., ako i F. F.. Dôkazom toho, že návrh poisťnej zmluvy sa dostal do dispozičnej sféry F. F. je i to, že dňa 15.6.2001 v hotovosti zaplatil poisťné pani F. a táto mu vydala doklad o zaplatení, pričom žalovaný počas konania nespochybnoval pravosť podpisu F. F. na uvedenom doklade o zaplatení. Vytýkali súdu prvej inštancie, že vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k nesprávnemu právnomu záveru o neplatnosti poisťných zmlúv. Boli toho názoru, že pri oboch poisťných zmluvách mohlo dôjsť k platnému uzavretiu: 1. návrh poisťnej zmluvy akceptoval svojim podpisom F. F., ktorý tak mal postavenie poisťníka a zároveň poisteného, 2. návrh poisťnej zmluvy akceptoval F. F. včasným zaplatením poisťného, 3. návrh poisťnej zmluvy akceptovala podpisom za F. F. iná osoba, ktorá však konala bez splnomocnenia. Konanie za iného bez plnomocnenia zákon nesankcionuje neplatnosťou právneho úkonu. Poukázali na ust. § 33 ods. 2 Obč. zák., podľa ktorého ak niekto koná za iného bez plnomocnenia, je z tohto konania zviazaný sám. Pri takto uzatváraní poisťnej zmluve mal F. F. postavenie poisteného (nie poisťníka) s právom na poisťné plnenie, ktoré vyplýva z ust. § 797 ods. 1 Obč. zák., avšak bez povinnosti platiť poisťné. Pokiaľ ide o uzatvorenie zmlúv zaplatením prvého poisťného, v konaní mali za preukázané, že návrhy zmlúv sa dostali do dispozičnej sféry F. F., ako i to, že prvé poisťné zaplatil F. F., resp. že bolo zaplatené v jeho mene a s jeho súhlasom. Ak by nedošlo k uzatvoreniu poisťných zmlúv niektorým z prvých dvoch spôsobov a návrh poisťných zmlúv akceptovala iná osoba ako F. F., bez splnomocnenia, išlo by podľa žalobcov o platné zmluvy s tým, že F. F. by mal len postavenie poisteného. Právne závery súdu prvej inštancie, že by o zastúpení musela byť zmienka v zmluve, považovali za nesprávne a nemožno ich vyvodiť zo žiadneho zákonného ustanovenia. Mali za jednoznačné, že obidve listiny tvoriace poisťné zmluvy, obsahujú tak písomný text zmluvy, ako aj podpisy oboch zmluvných strán, pričom postavenie poisťníka má osoba, ktorá návrhy zmlúv podpísala a F. F. má postavenie poisteného. Poisťné bolo riadne platené, preto nevideli žiadny dôvod, aby žalovaný odopieral poskytnúť poisťné plnenie, keď nesporne nastala poisťná udalosť.

19. Žalovaný vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu aj náhradu trov odvolacieho konania, majúc za to, že tento vychádza z vykonaného dokazovania a dostatočného zistenia skutkového stavu veci a správneho posúdenia veci vzhľadom na jeho odôvodnenie, ako aj prihliadnutie a vyriešenie otázok nastolených Krajským súdom v Bratislave. Preto nepovažoval odvolacie dôvody žalobcov za dôvodné. K odvolaciemu dôvodu žalobcov o nesprávnom skutkových zisteniach na základe vykonaných dôkazov uviedol, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, vykonal dokazovanie, vyhodnotil skutkový stav veci a v odôvodnení rozsudku sa dostatočne vysporiadal so všetkými žalobcami tvrdenými skutočnosťami a námietkami, ktoré opätovne uvádzajú vo svojom odvolaní. K argumentom žalobcov, že jeho konanie je v rozpore s dobrými mravmi, a preto mu nie je možné priznať právnu ochranu, uviedol, že do času oboznámenia sa so súvisiacim znaleckým posudkom

nemal žiadnu vedomosť o tom, že podpis na sporných poisťných zmluvách nepatrí nebohému F. F., t.j. domnelému poisťníkovi a poistenému. V tomto prípade je však s poukazom na absolútnu neplatnosť poisťných zmlúv irelevantné akékoľvek následná správanie strán, resp. časový moment, v ktorom zistili, že predmetné právne úkony sú absolútne neplatné. Ak teda nedošlo k založeniu poisťného vzťahu pre absolútnu neplatnosť poisťných zmlúv, nemôže byť jeho konanie ani v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko pri prijímaní poisťného konal v dobrej viere. K odvolaciemu dôvodu žalobcov, nesprávneho právneho posúdeniu veci, ktoré žalobcovia uvádzajú v súvislosti s platným uzatvorením poisťných zmlúv v dôsledku konania žalobkyne 1/ v zastúpení poisteného, uviedol, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, ak vyhodnotil, že s odkazom na ust. § 32 ods. 2 Obč. zák. odkázal na nevyhnutnosť rešpektovania zákonom stanoveného princípu publicity v záujme zachovania zásady istoty, stability a transparentnosti v právnych vzťahoch, splnomocnenec v rámci konania za splnomocniteľa musí dať zreteľne najavo, že nekoná vo svojom mene, ale jeho konanie je konaním v mene inej osoby, potreba dodržiavania princípu publicity vyplýva aj zo stanoviska súdnej praxe- Stanovisko občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. Cjpn 38/98 z 28.6.2000, uverejnené pod č. 44/2000 Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk, zo zmluvy musí byť zrejmé, že ju za účastníka uzavrel jeho zástupca, žalobkyňa 1/ počas konania na súde prvej inštancie dôrazne odmietala, že by sporné poisťné zmluvy podpísala za poisteného, a teda táto skutočnosť ani nebola predmetom dokazovania, nakoľko nebola predmetom tvrdení žalobcov. Argumenty žalobcov, že je zrejmé, že z obsahu sporných poisťných zmlúv postavenie poisťníka má osoba, ktorá ich podpísala a F. F. má postavenie poisteného je bez právneho významu, nakoľko tak podľa tvrdení prezentovaných žalobcami počas konania na súde prvej inštancie, ako aj z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v zmysle textu predložených sporných poisťných zmlúv a podpisu na poisťných zmluvách je nepochybné, že poisťníkom bol súčasne aj poistený F. F.. Rovnako bez právneho významu mal žalovaný argument žalobcov, že súd prvej inštancie neuvádza aplikáciou akého zákonného ustanovenia sa riadil, keď dospel k svojmu právnomu názoru, a to vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie v odôvodnení rozsudku. Mal za to, že napadnutý rozsudok obsahuje atribúty presvedčivosti, logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti, na základe čoho tvrdenia žalobcov v odvolaní v plnom rozsahu odmietal a považoval ich za irelevantné.

20. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať (§ 385 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

21. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvá veta C.s.p.).

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, výsledky ktorého aj správne po skutkovej a právnej stránke vyhodnotil a svoje rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa aj odvolací súd stotožňuje (§ 378 ods. 2 CSP) so skonštatovaním správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a vysporiadania sa s odvolacími námietkami.

25. Žalobcovia sa svojou žalobou od žalovaného domáhali poisťného plnenia na základe poisťnej udalosti, ku ktorej došlo v roku 2004 smrťou poisteného F. F., ako oprávnené osoby na vyplatenie poisťného plnenia z poisťných zmlúv uzavretých so žalovaným, a to poisťnej zmluvy zo dňa 13.3.1999 a poisťnej zmluvy zo dňa 15.6.2001, pričom žalovaný vznik poisťného vzťahu odmietal.

26. Základná úprava problematiky je obsiahnutá v ust. §§ 788 a nasl. Občianskeho zákonníka.

27. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

28. Podľa § 817 ods. 1 Obč. zák. ak je dohodnuté, že poistnou udalosťou je smrť poisteného, môže ten, kto poistnú zmluvu s poisťiteľom uzavrel, určiť osobu, ktorej má poistnou udalosťou vzniknúť právo na plnenie, a to menom alebo vzťahom k poistenému. Až do vzniku poistnej udalosti môže určenie osoby zmeniť; ak nie je ten, kto zmluvu uzavrel, sám poisteným, môže tak urobiť len so súhlasom poisteného. Zmena určenia osoby je účinná doručením oznámenia poisťiteľovi.

29. Podľa § 791 ods. 1 OZ pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak.

30. Podľa § 792 ods. 1 OZ na uzavretie poistnej zmluvy je potrebné, aby bol návrh prijatý v lehote, ktorú určil navrhovateľ, a ak ju neurčil, do jedného mesiaca odo dňa, keď druhý účastník návrh dostal. Poistná zmluva je uzavretá okamihom, keď navrhovateľ dostane oznámenie o prijatí svojho návrhu.

31. Podľa § 792 ods. 2 OZ návrh poisťiteľa možno prijať tiež zaplatením poistného vo výške uvedenej v návrhu, ak sa tak stane v lehote podľa odseku 1; poistná zmluva je v takom prípade uzavretá, len čo bolo poistné zaplatené.

32. Z ustanovenia § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka vyplýva, že uzavretím poistnej zmluvy vzniká záväzkový vzťah účastníkov poistnej zmluvy pri poistení. Ide o kogentné ustanovenie, ktoré určuje základné znaky zmluvného vzťahu a typu poistnej zmluvy. Poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a poisťník, ktorý s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrel, je povinný platiť poistné. K uzavretiu poistnej zmluvy, ktorá je dvojstranným právnym úkonom, je treba aspoň dvoch účastníkov, ktorými sú poisťiteľ a poisťník, ktorý s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrel. Poisťník je vo väčšine prípadov aj poisteným, ktorým je podľa § 797 ods. 1 Obč. zák. osoba, na ktorej majetok, zdravie alebo život sa poistenie vzťahuje. Od poisťníka je potrebné odlíšiť osobu, na ktorej majetok, zdravie alebo život sa vzťahuje, túto osobu vymedzuje ust. § 797 ods. 1 obč. zák. ako poisteného. V prevažnej väčšine prípadov je poisťník a poistený tá istá osoba, ak sa poistenie vzťahuje priamo na osobu, ktorá zmluvu s poisťovateľom uzavrela. Poisťník a poistený môžu byť aj rozdielne osoby, napr. v prípade poistnej zmluvy uzavretej v prospech inej osoby (§ 794 Obč. zák.). Poistenie osôb sa od ostatných druhov poistenia aj tým, že v prípade, keď poistnou udalosťou je smrť poisteného, je oprávneným na prijatie plnenia poisťovne iná osoba než poistený.

33. Zo znaleckého dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že podpisy nachádzajúce sa na poistných zmluvách, o ktoré žalobcovia opierajú svoje nároky neboli vyhotovené nebohým F. F., a to podľa znalca U. G. A. išlo o podpis vyhotovený inou neznámou osobou a podľa záveru znaleckého posudku vyhotoveného pre trestné konanie Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru Bratislava F. F. nevyhotovil sporné podpisy k priezvisku F. na sporných poistných zmluvách a na týchto poistných zmluvách mala vyhotoviť sporné podpisy k priezvisku F. T. F. (žalobkyňa 1/). Žalobcovia počas celého konania tvrdili, že sporné poistné zmluvy podpísal nebohý F. F. a namietali závery znaleckých posudkov, ako aj ich spôsob vyhotovenia, avšak súd prvej inštancie sa s týmito ich námietkami správne a dostatočne vysporiadal. Žalobcovia v priebehu konania a vykonávania dokazovania po zrušení prvého rozhodnutia Krajským súdom v Bratislave v rozpore s touto argumentáciou, že návrhy sporných poistných zmlúv podpísal nebohý F. F., ako ďalší možný spôsob uzatvorenia týchto poistných zmlúv pripustili, že ich podpísala namiesto neho žalobkyňa 1/ (ktorá však zároveň poprela, že by podpis na uvedených zmluvách bol jej), pričom tieto dva rôzne spôsoby uzatvorenia poistných zmlúv sa vzájomne vylučujú a nemôžu existovať súčasne.

Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s podmienkami uzatvorenia poistných zmlúv tak v prípade ust. § 791 ods. 1, ako aj § 792 ods. 1 2 Občianskeho zákonníka a svoje rozhodnutie aj náležite a správne odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa stotožnil ah odvolací súd (§ 387 ods. 2 CSP). Nestotožnil sa len s jeho názorom, že poistné by bol musel zaplatiť osobne F. F.. Avšak v danom prípade toto konštatovanie súdu prvej inštancie nebolo podstatné, nakoľko k uzavretiu poistných zmlúv podľa ust. § 792 ods. 2 Obč. zák. nedošlo, keďže v poistných zmluvách bol označený ako poisťník a poistený F. F. a nešlo o prípad, kedy je poisťník odlišný od poisteného a ani nebolo preukázané, že by sa bol návrh poistných zmlúv

dostal do dispozície F. F.. Žalobcovia jednak nepreukázali v konaní, že nebohému F. F. boli sporné zmluvy skutočne fyzicky predložené, a teda, že sa s nimi oboznámil, že tieto akceptoval, čo je úkon nevyhnutný k tomu, aby mohol nebohý F. F. ako poistený a poistník zároveň návrh poistnej zmluvy prijať, akceptovať návrhy poistných zmlúv tým, že by uhradil poistné tak, ako to má na mysli ust. § 792 ods. 2 Obč. zák. Podstatné v danom prípade pre platnosť poistných zmlúv bolo, že poistné zmluvy neboli podpísané F. F. ako poistníkom a zároveň poisteným. Obranu žalobcov spočívajúca v tvrdení, že prípade, ak poistený je osobou odlišnou od poistníka, nevyplýva pre poisteného povinnosť podpísať takúto zmluvu, ako podmienku jej platnosti, považoval aj odvolací súd za irelevantnú, keď na predmetných poistných zmluvách sú uvedené údaje o nebohom F. F. ako o poistenom a za poisteného mali byť aj podpísané. Súd prvej inštancie z tohto dôvodu správne posúdil sporné poistné zmluvy za absolútne neplatné z dôvodu nedodržania písomnej formy, ktorá bola podstatnou náležitosťou daných poistných zmlúv. Na dodržanie písomnej formy je v zmysle právnej úpravy aj ustálenej judikatúry nutná nielen písomnosť samotnej zmluvy, ale aj pripojenie podpisu konajúcej osoby. Žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že k platnému uzatvoreniu sporných poistných zmlúv došlo tým, že návrhy podpísal svojim podpisom nebohý F. F.. Pokiaľ žalobcovia poukázali v odvolaní na výsluch svedkyne G. F., ktorá za žalovaného sporné poistné zmluvy uzatvárala a na rozpory v jej výpovediach, ktoré menila, toto len potvrdzuje nepreukázanie nimi tvrdených skutočností o uzatváraní poistných zmlúv neb. F. F. a tiež ich odvolacie námietky, že posudzované poistné zmluvy je potrebné od 1.4.2004 považovať za zmluvy spotrebiteľské a vykladať ich v prospech ich ako spotrebiteľov a že žalovaný ako podnikateľ konajúci prostredníctvom G. F.Á. mal ako podnikateľ pri uzatváraní zmlúv konať s odbornou starostlivosťou, teda konať tak, aby poistné zmluvy boli platne uzatvorené, sú v danom prípade právne irelevantné. A nešlo o meniace sa výpovede uvedenej svedkyne, ale aj podstatne sa meniace tvrdenia žalobcov v konaní ohľadom uzatvárania sporných poistných zmlúv, spochybňujúce ich uzavretie nebohým F. F., už aj bez vykonania ostatných dôkazov, ktoré len platné ich neuzavretie potvrdili. Nedôvodná a na tento prípad nevzťahujúca sa je aj argumentácia žalobcov s poukazom na ust. § 33 ods. 2 Obč. zák., podľa ktorého ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zaviazaný sám. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže žalobcovia v konaní nepreukázali, že došlo k platnému uzavretiu sporných poistných zmlúv, súd prvej inštancie správne postupoval, keď ich nároku na vyplatenie poistného na ich základe ako oprávneným osobám nepriznal a žalobu žalobcov zamietol.

34. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, úspešnému v odvolacom konaní, priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 2 C.s.p. nie je prípustné v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p.